

Dostrzeżone błędy:

1. Wymagana rezystancja uziemienia $R_B \leq 25 \Omega$ (s. 80, a nieco dalej (s.81) $R_B \leq 200 \Omega$, obydwa wymagania podane bez żadnego uzasadnienia merytorycznego i bez odwołania do jakichkolwiek norm lub przepisów. Czytelnik ma zdecydować?
2. Genialnie prosty sposób obliczania średniej wartości współczynnika mocy (s. 81) jako średniej arytmetycznej współczynników mocy sumowanych obciążeń. Jeżeli w obiekcie są dwie grupy odbiorów: 100 kW, $\cos\varphi = 0,6$ oraz 5 kW, $\cos\varphi = 1,0$, to razem mamy 105 kW, $\cos\varphi = 0,8$. Że też nikt wcześniej na to nie wpadł; nawet najgorsi studenci się nie odważyli.
3. Obliczeń J. Wiatra sprawdzić nie można, bo w sumowaniu mocy czynnych jest 9 składników, przy obliczaniu średniego współczynnika mocy jest 10 składników, a jedne i drugie składniki nie korespondują z danymi w *opisie stanu istniejącego* (s. 80). Z braku kompletnego schematu nie można też wyjaśnić paru innych wątpliwości: czy poprawnie sprawdzono zabezpieczenie od przeciążeń głównego kabla zasilającego albo czy jest zapewniona wybiórczość zabezpieczeń nadprądowych.
4. Jako względną reaktancję podprzejściową generatora 100 kVA przyjęto (s. 83) do obliczeń nierealną wartość $x_d'' = 0,045$ czyli 4,5%. Nie ma takich generatorów. Z tego powodu prąd zwarciový początkowy na zaciskach generatora okazał się ponad 20-krotnie większy niż jego prąd znamionowy, ale to autora nie zdziwiło.
5. Błędne jest założenie (s. 83), iż czas trwania zwarcia T_k jest ponad 10-krotnie większy niż stała czasowa T zanikania składowej nieokresowej prądu zwarciového ($T_k > 10 \cdot T$). Przy zwarciu w pobliżu zacisków generatora niskonapięciowego słusznie przyjęto rzeczywistą wartość stosunku $R_G/X_G = 0,03$, ale to odpowiada stałej czasowej $T = 0,106$ s. Zatem przy przyjętym czasie trwania zwarcia 0,2 s relacja jest następująca: $T_k \approx 2 \cdot T$, czyli tak naprawdę $T_k \ll 10 \cdot T$. Akurat na odwrót.
6. Do sprawdzenia skuteczności ochrony dodatkowej w układzie TN-S wykonano obliczenia za pomocą wzorów dotyczących układu TT (s. 85). Czytelnik nie wie, czy Autor się pomylił, czy prezentuje nowe swoje odkrycie.
7. Współczynnik udaru $\kappa = 1,64$ dotyczy zwarcia na zaciskach generatora. Przy obliczaniu warunków zwarciových w rozdzielnicy RO (s. 86) obwód zwarciový charakteryzuje się stosunkiem $R/X \approx 0,83$, jak to napisano, a zatem współczynnik udaru wynosi $\kappa \approx 1,10$.